

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Bortfald af Forbrugerombudsmandens kompetence til at tage sager op af egen drift). (Lovforslag nr. L 246).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 55:

Forespørgsel til kulturministeren [om regeringens initiativer til iværksættelse af en dansk lovgivning på radio- og tv-området].

Af Jens Rohde (V), Brian Mikkelsen (KF), Ole Donner (DF), Ebbe Kalnæs (CD) og Kim Behnke (FP).

(Forespørgslen anmeldt 6/5 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 56:

Forespørgsel til statsministeren [om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation].

Af Ole Løvig Simonsen (S) m.fl. (alle partier). (Forespørgslen anmeldt 6/5 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den kommunale styrelseslov.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.

(Fremsat 7/4 99).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 131:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for afsættelse af borgmestre i valgperioden.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.

(Fremsat 20/4 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

SF og Dansk Folkeparti har henholdsvis den 7. april og den 20. april 1999 fremsat beslutningsforslag, som i det væsentlige har samme indhold.

I B 131 stiller Dansk Folkeparti forslag om, at den kommunale styrelseslov ændres, så en borgmester kan afsættes i funktionsperioden af et flertal af kommunalbestyrelsens medlemmer.

SF ønsker med beslutningsforslaget B 113 en ændring af styrelsesloven, så en borgmester kan afsættes, hvis et flertal på to tredjedele af kommunalbestyrelsens medlemmer mener, at borgmesteren har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative leder.

SF's forslag er en genfremsættelse af et beslutningsforslag fra april sidste år, som regeringen dengang ikke kunne støtte, og som ikke kunne samle flertal i Folketinget. Men alligevel har vi forslaget igen.

Baggrunden for, at SF nu fremsætter beslutningsforslaget, er ifølge bemærkningerne til forslaget, at der nu igen har været eksempler på, at borgmestre, uden at det øvrige byråd kan gøre noget, totalt ansvarsfrit kan forvalte deres administrative rolle, som de vil, skriver man.

Dansk Folkeparti henviser i bemærkningerne til B 131 ligeledes til, at der har været eksempler på, at det forhold, at en borgmester ikke kan afsættes, har givet uro i kommunalbestyrelsen og den kommunale forvaltning.

Jeg går ud fra, at forslagsstillerne med disse bemærkninger blandt andet tænker på debatten

i forbindelse med sagen fra Randers Kommune, hvor der blev rejst spørgsmål, om Randers Byråds mulighed for at afsætte borgmesteren. Jeg skal dog i den forbindelse – uden i øvrigt at komme ind på denne sag – bemærke, at der ikke var et byrådsflertal bag et sådant mistillidsvotum til borgmesteren i Randers.

Der er efter de gældende regler mulighed for at afsætte en borgmester, hvis han eller hun groft eller gentagne gange vægrer sig ved at udføre sine opgaver. Det er således ikke korrekt, når SF anfører, at borgmestre ansvarsfrit kan forvalte deres administrative rolle, som de vil.

Når der for borgmesteren som udgangspunkt gælder en regel om uafsættelighed i funktionsperioden, skyldes det, som forslagsstillerne også er inde på i bemærkningerne til forslaget, først og fremmest hensynet til ro og kontinuitet i den kommunale forvaltning. Borgmesteren varetager centrale funktioner i kommunestyret, bl.a. koordination af den kommunale forvaltning, og det er af stor betydning for effektiviteten i varetagelse af disse funktioner, at der ikke i løbet af en funktionsperiode kan opstå uro om borgmesterposten.

Det gælder ikke mindst i forhold til varetagelse af den administrative ledelse. Dette kommer af, at den videre adgang til at afsætte borgmesteren vil kunne misbruges og anvendes som pression over for en borgmester, der er valgt på grundlag af en konstitueringsaftale mellem flere partier. Der vil også i kommunalbestyrelsens funktionsperiode kunne opstå nye grupperinger, der vil kunne danne grundlag for nye konstitueringsforhandlinger.

En afsætningsmulighed vil endvidere kunne føre til, at der fra oppositionens side rettes angreb på borgmesteren med forslag om afsættelse. Det vil være en u hensigtsmæssig måde at kunne påvirke kommunalbestyrelsens møder og hindre effektiviteten i kommunalbestyrelsens virksomhed.

I SF's beslutningsforslag er det anført, at en borgmester alene skal kunne afsættes, når han eller hun har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative leder. Men kommunalbestyrelsens afgørelse om afsættelse af en borgmester vil naturligvis i realiteten altid blive en politisk afgørelse, naturligvis. Der vil altid være forskellige opfattelser af, om en borgmester er egnet til at lede den kommunale administration. Dertil kommer, at de

kommunale tilsynsmyndigheder vil have meget svært ved at efterprøve, om en borgmester er uegnet til at varetage funktionen som den øverste daglige leder af administrationen.

Det vil således være forbundet med væsentlige problemer at gennemføre så gennemgribende ændringer i den kommunale styrelseslov som foreslået af SF og af Dansk Folkeparti.

I forbindelse med behandlingen af SF's beslutningsforslag i Folketinget for 1 år siden, altså i april 1998, sagde jeg, at der ikke på daværende tidspunkt var tilstrækkeligt grundlag for at ændre styrelsesloven som foreslået. Jeg sagde også, at regeringen ville være villig til at drøfte det spørgsmål med de kommunale organisationer, hvis der senere måtte opstå grundlag for det.

Efter regeringens opfattelse er der ikke siden april 1998 opstået behov for at ændre eller nærmere drøfte problemstillingen. Regeringen kan derfor ikke støtte de to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Indenrigsministeren nævner, at der i den sag fra Randers, som er baggrunden for, at forslaget er blevet aktuelt og bliver genfremsat, ikke var et flertal for at stille et mistillidsvotum til borgmesteren.

Jeg vil spørge indenrigsministeren, om det vil sige, at den nuværende styrelseslov faktisk åbner mulighed for, at man i den sag kunne anvende den, og at det kunne indebære, at borgmesteren måtte gå efter et mistillidsvotum.

Skulle jeg forstå det sådan, da ministeren sagde, at en borgmester kan drages til ansvar, at vi faktisk med den nuværende styrelseslov har de regler og de muligheder, så man rent faktisk kunne have gennemført et mistillidsvotum i den aktuelle sag i Randers?

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg går ud fra, at når SF og Dansk Folkeparti beder om at få en ændring, er de klar over, at det kan man naturligvis ikke. Jeg nævnte kun dette eksempel som et eksempel på, at selv dér, hvor man bruger eksemplet, kunne man ikke efter Dansk Folkepartis forslag, som er det skrappeste, have gjort det. Men man kunne heller ikke efter SF's, og det tror jeg at fru Anni Svanholt udmærket ved i forvejen.

Jytte Madsen (S):

De to fremsatte forslag ligner til forveksling tidligere fremsatte forslag fra forrige samling.

Vi er i Socialdemokratiet opmærksomme på, at der indimellem kan opstå tvivl i en kommunalbestyrelse eller måske små tvister mellem den siddende borgmester og de øvrige medlemmer. Men vi er af den opfattelse, at det er borgerne, der har valgt den siddende borgmester ud fra de stemmer, der er afgivet, og bortset fra de få tilfælde, hvor man oplever, at en enkelt person foretager et paradigmeskifte og hopper over til et andet parti for at få tilfredsstillet sit eget ego og glemmer de principper, han eller hun er valgt på, så mener vi i Socialdemokratiet, at de nuværende regler bygger på en god demokratisk model.

Det er op til de enkelte partier eller lister, der opstiller spidskandidater, at tænke sig grundigt om for at sikre sig, at det er en kvalificeret person, man stiller op til borgmesterposten, så misforståelser senere kan undgås.

Vi ved godt, at der indgås nogle konstitueringsaftaler i en sen nattetime efter valget, der viser sig ikke at kunne holde, når det daglige arbejde skal gøres, men vi mener i Socialdemokratiet, at det skal man ikke lovgive om, men derimod, at det er et spørgsmål om moral og respekt om det at være folkevalgt.

Vi ønsker ikke, at kommunerne skal styres efter en model, hvor man skifter politisk leder, hvis man har fået en dårlig presseomtale eller bestemte grupper ikke får deres vilje i forbindelse med det kommunale arbejde.

Så Socialdemokratiet kan ikke tilslutte sig forslagene.

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med på Venstres vegne at sige, at vi ikke kan støtte nogen af de her to beslutningsforslag. Og det kunne vi heller ikke, da SF fremsatte deres sidste år.

Der er nu engang kommunevalg hvert 4. år, og der gør man det, at man ud fra den sammensætning, som vælgerne har brugt deres stemmeseddel til, laver en konstituering og derudfra vælger en borgmester. Vi ved, at det er en fast periode. Vi ved, at når de 4 år er gået, så gives der en mulighed for vælgerne til at bestemme sig om, og så er det op til de til enhver tid siddende valgte kommunalpolitikere at gøre sådan et arbejde, at de måske kan pege på en anden sammensætning.

I Venstre vil vi gerne, at der er ro om det kommunale arbejde rundt om i kommunerne, og begynder man først at kunne lave noget filifut med, at man laver en anden sammensætning midt i perioden, så bliver det ikke det egentlige politiske arbejde, det kommer til at dreje sig om, men det kan være, at man i nogle enkeltssager pludselig sidder med en anden sammensætning og så gerne vil bruge det til at afsætte borgmesteren. Derved forsvinder helheden, og det bliver til skade for borgerne, og det har efter vores opfattelse aldrig været det kommunale selvstyres intentioner.

Men jeg kan da ikke lade være med at drille SF, når man her underforstået har bragt ind, at det var sagen i Randers, der gjorde, at nu skulle det her genfremsættes. Jeg kan da oplyse over for SF – og det ved man muligvis også godt – at der jo ikke var flertal for at give vores borgmester dér et mistillidsvotum, og det var der lige nøjagtig ikke, fordi det ene SF-mandat sprang i målet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det forholder sig jo sådan, at hvis man har et udvalg i et byråd, så kan det udvalg faktisk, hvis det har lyst til det, fra måned til måned skifte udvalgsformanden ud. Så må jeg spørge fru Else Winther Andersen, hvori fru Else Winther Andersen ser forskellen på, at det kan man faktisk gøre fra måned til måned, men samtidig ønsker hun så ikke, at man skal have mulighed for at udskifte en borgmester. Det er, synes jeg, en urimelig forskelsbehandling.

Hvordan vil Venstre forklare det?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg forstår, at fru Else Winther Andersen jo af gode grunde har et indgående kendskab til, hvad der foregik i Randers Byråd, og jeg har da også i den forbindelse lagt mærke til, at fru Else Winther Andersen var meget aktiv i arbejdet for, at der skulle kunne gives et mistillidsvotum til den pågældende borgmester. Det har jo sådan været offentligt kendt, og der er skrevet om det.

Men jeg vil godt spørge fru Else Winther Andersen, hvorfor det ikke var muligt at gennemføre det forehavende, som man jo sådan set havde meget, meget stærke intentioner om at gennemføre. Jeg mener, der var flere partier sammen med Venstre, der havde det formål, og

i den anledning vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at SF jo er klar over, at man ikke med styrelsesloven i hånden kunne gennemføre et mistillidsvotum, og det er lige netop derfor, at vi fremsætter forslaget, for vi ville gerne have kunnet gennemføre den handling.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Til hr. Christian H. Hansen, der spørger, om ikke jeg har problemer med, at udvalgsformændene kan skifte fra måned til måned: Nej, det har jeg ingen problemer med, for det sker jo ikke. Det foregår jo i den bedste demokratiske ånd. Men der bliver da i hvert fald ikke mere ro, hvis man pludselig begynder at skifte borgmestre ud. En borgmester og en udvalgsformand vil jeg heller ikke sidestille med hinanden.

Til fru Anni Svanholt: Jeg har svaret på, hvorfor det ikke lykkedes. Det var jo lige nøjagtig, fordi vi manglede den ene SF-stemme, at borgmesteren selvfølgelig bare kunne blive siddende. Men det er jo da ret væsentligt, om man har fået et mistillidsvotum, eller man ikke har fået det.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det hænger altså ikke sammen, vil jeg sige til fru Else Winther Andersen. Venstre ville jo gerne afsætte en borgmester i Randers, ja, man lod måske, som om man kunne afsætte den pågældende, og agerede, som om man kunne, men måtte vel erkende som andre, at man ikke med styrelsesloven i hånden kunne gennemføre sit forehavende. Sådan forholder det sig, og det kan bare ikke bortforklares. Det er derfor, vi diskuterer det forslag her i dag.

Jeg vil godt spørge fru Else Winther Andersen, om det ikke rent faktisk forholder sig sådan – det kan der gives et klart svar på – at man ikke med styrelsesloven i dag kan afsætte en borgmester.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Til fru Anni Svanholt: Det er jo da fuldstændig korrekt, at vi ikke med styrelsesloven i hånden kan afsætte en borgmester. Og det har jeg heller ikke nogen sinde udtalt mig om på nogen måder. Men lad os nu lade den Randerssag ligge, SF har jo dér demonstreret, at de ikke ønsker at

stille et mistillidsvotum, og at de ikke ønsker at komme af med borgmesteren.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan så på baggrund af de udtalelser, der nu kommer fra fru Else Winther Andersen, helt fastslå, at det bare var fuldstændig tom musik, Venstre var i gang med i Randers – vi kan kalde det spil for galleriet – og i dag vil Venstre så heller ikke engang gøre noget som helst for rent faktisk så at skabe mulighed for det, som man var i gang med i Randers. Om det kan man sige: Man siger ét og gør noget ganske, ganske andet.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Beslutningsforslag nr. B 113 fra SF er jo en uændret genfremsættelse, hvorimod forslaget fra Dansk Folkeparti er en nyskabelse; men i praksis er substansen i de to forslag jo den samme, og det er selvfølgelig også derfor, at de bliver behandlet samtidig. Der er forskelle, hvis man går bemærkningerne igennem, men det helt principielle er naturligvis, at man ønsker mulighed for, at man kan afsætte en borgmester midt i en valgperiode.

Efter Det Konservatives Folkepartis opfattelse har vi et system i Danmark, hvor vi for borgmestre har en 4-årig valgperiode. Efter vores opfattelse fungerer dette system fremragende. Det giver arbejdsro, det giver kontinuitet, det giver beslutningskraft. Det er så muligt, hvis man går nogle årtiers historie igennem i den kommunale verden, at man kan finde eksempler, hvor det måske i enkelte tilfælde havde været hensigtsmæssigt, at man havde haft mulighed for at afsætte en borgmester midt i en valgperiode.

Men det er vores faste opfattelse, at antallet af den type sager ikke er af et sådant omfang, at vi skal slå det gode, velfungerende system i stykker af den grund.

Derfor må vi afvise både forslaget fra SF og forslaget fra Dansk Folkeparti.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg er ikke enig med SF, når der i bemærkningerne til forslaget står, at »der nu igen har været eksempler på, at borgmestre, uden at det øvrige byråd kan gøre noget, totalt ansvarsfrit kan forvalte deres administrative rolle, som de vil«.

Der har mig bekendt kun været et enkelt forhold, nemlig fra Randers, hvor der sluttelig ikke var flertal i byrådet for at give borgmesteren et mistillidsvotum.

Jeg går da også ud fra, at både i SF og Dansk Folkeparti ønsker man en mere principiel stillingtagen end ud fra enkelttilfælde.

Organiseringen af det kommunale demokrati bygges på faste valgperioder på 4 år. Det indebærer, at også borgmesterposten skal være fast. Det vil sige, at borgmesterposten som sådan ikke skal kunne indgå som en del af det politiske spil i den demokratiske behandling af byrådsager.

Af SF's forslag fremgår det, i modsætning til Dansk Folkepartis forslag, at der skal være et stort flertal for at kunne afsætte en borgmester.

Jeg tror, at alle forestiller sig, at det kun skal være i særlige tilfælde, at muligheden skal være der. Men i Det Radikale Venstre ønsker vi, at det skal være, som det allerede nu er tilfældet, det vil sige, at hvis der er helt, helt særlige tilfælde, hvor man kan anklage en borgmester for noget, så skal det kunne lade sig gøre; ellers er vi modstandere af det.

Derfor kan vi ikke støtte nogen af de to forslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var nu lige, fordi det kun var Randerssagen, der blev nævnt heroppefra. Der er jo andre eksempler.

Hvis vi går tilbage til 1998, kan vi jo begynde at diskutere, hvordan det har fungeret i bydelsrådene herinde i København; der har det heller ikke fungeret. Der skulle man så også have haft denne her mulighed, som jo er en meget demokratisk mulighed, som man burde kunne benytte sig af.

Men mit spørgsmål skal gå på, om Det Radikale Venstre så mener, at det egentlig ville have været godt at have haft forslaget i forbindelse med Randerssagen.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Jeg kan svare hr. Christian H. Hansen, at vi ikke mener, det havde været godt i denne her sag; det var jo til drøftelse i Randers.

Det, jeg siger, er: Vi kan ikke ud fra så få tilfælde sige, at det begrundes en ændring af loven.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg hæftede mig ved, at fru Dorit Myltoft sagde, at i særlige tilfælde var der jo grund til, at et byråd eller en kommunalbestyrelse skulle kunne afsætte en borgmester.

Så vil jeg da gerne spørge: I hvilke tilfælde mener Det Radikale Venstre så at det er fuldt berettiget? Hvor går grænserne?

Skal jeg forstå det på den måde, at i den sag i Randers, som jo er så velbeskrevet på alle måder i medierne, at enhver må have kendskab til den, skulle man altså ikke kunne afsætte borgmesteren?

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Jeg brugte begrebet særlige tilfælde, fordi jeg mener, at det var sådan, SF formulerede det i fremsættelsen i april 1998. Hvis jeg skal komme med et eksempel, som kunne være et såkaldt særligt tilfælde, der er omfattet af loven nu, så ville det være, hvis en borgmester kunne anklages for noget i forhold til strafferet.

Christian Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har faktisk sympati for begge forslag, og det skal altså ikke forstås på den måde, at vi ikke klart vil lade det fremgå, hvilket forslag vi vil støtte.

Vi finder ligesom forslagsstillerne, at i de tilfælde, vi har været vidne til, og i de sager, hvor borgmestre tilsyneladende lader hånt om alle ting og lader to og fem være lige, burde der være en mulighed for at stille et mistillidsvotum til vedkommende. Derfor lytter jeg selvfølgelig også med interesse til ministerens indlæg og begrundelse for at stemme imod de fremsatte forslag.

Derimod kan jeg ikke godtage den socialdemokratiske ordførers begrundelse for afvisning, nemlig denne, at det er vælgerne, der har valgt borgmesteren. Vælgerne har efter min opfattelse ikke valgt borgmesteren mere end de andre byrådsmedlemmer.

Derimod mener jeg, at vi over det ganske land – og det er på grund af mange finurlige konstitueringsaftaler – indtil nu har fået, og det vil vi også få i fremtiden, borgmestre, som mange vælgere ikke ville have stemt på som borgmestre, dersom de med stemmesedlen i hånden havde haft direkte indflydelse derpå.

Vi finder det rimeligt, at man i ekstreme tilfælde bør have en mulighed for at afsætte en

borgmester, når dennes embedsførelse taler derfor. Forslagene, som er fremsat her i dag, åbner for denne mulighed.

Af de to fremsatte forslag finder vi mest sympati for det af SF fremsatte; det finder vi er det mest realistiske, idet det kræver to tredjedele flertal. Dansk Folkepartis forslag kan i nogle tilfælde blive brugt lidt tilfældigt og misbrugt, hvis man tænker sig, at en enkelt mand i et byråd er tungen på vægtskålen og fristes til at blive brugt til at vælte borgmesteren. Det finder vi ikke er heldigt, og derfor føler vi, at med to tredjedele flertal er man sikret meget, meget langt hen ad vejen, idet man så i langt de fleste tilfælde må forestille sig, at borgmesterens egne partifæller skal lægge stemmer dertil.

Men man kunne så ønske som alternativ til de her to forslag, at styrelsesloven blev lavet om, således at afsættelse af en borgmester skulle ske efter et mistillidsvotum til borgmesteren.

Vi kan støtte SF's forslag.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti mener, at det er rimeligt, at en borgmester ikke skal kunne fortsætte, hvis han eller hun kun har støtte fra under en tredjedel af et byråd.

Dansk Folkepartis forslag B 131 mener vi derimod er for vidtgående, idet det ville kunne betyde, at et enkelt byrådsmedlem ville kunne lægge urimeligt pres på en borgmester ved at true med at afsætte ham ved at skifte side.

Men vi er enige med SF i, at det bør være muligt for et byråd med to tredjedele flertal at give en borgmester et mistillidsvotum med den konsekvens, at borgmesteren trækker sig fra posten.

Via gældende love og bestemmelser kan udvalgsformænd jo allerede afsættes af et almindeligt flertal i udvalget, men dette sker uhyre sjældent. Til forskel fra en udvalgsformand har en borgmester, ud over en politisk rolle, jo også en meget tung og stor administrativ rolle, og viser det sig, at en borgmester er uegnet til denne store dobbeltrolle, så kan Kristeligt Folkeparti støtte, at det skal være muligt for to tredjedele af et byråd at sætte borgmesteren fra bestillingen.

Det mener vi vil styrke det lokale demokrati godt og grundigt.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 113, fru Anni Svanholt.

Anni Svanholt (SF):

Allerførst tak for debatten her i dag. Det er fortsat vigtigt at tage den diskussion om, hvordan forholdene skal være for kommunestyret. Og tak til de partier, som har støttet det af SF fremsatte forslag.

Vi mener klart, at da borgmesteren er tillagt et særligt ansvar, nemlig et administrativt ansvar, er der en begrundelse for, at det skal være muligt, såfremt borgmesteren efter kommunalbestyrelsens og byrådets mening ikke forvalter sit ansvar på bedste vis, at denne skal kunne afsættes.

Vi har valgt, at det skal være med to tredjedele flertal med den begrundelse, at der naturligvis ikke på nogen måde skal kunne spekuleres mod en borgmester, men kan et byråd/kommunalbestyrelse fremvise et så stort flertal, så er der også efter vores opfattelse meget vægtige grunde til, at borgmesteren dermed måtte gå. Dertil kommer, at vi jo også udmærket kunne have den vedtagelse, at det så i sidste instans skulle godkendes af indenrigsministeren.

Vi forstår jo ikke, at der hersker den demokratiopfattelse blandt de meget store kommunepartier, at man faktisk ikke tør bruge demokratiet lokalt til at træffe en så vigtig afgørelse. Det er ret uforståeligt for os, da der jo er almindelig opbakning til, at man kan afsætte en udvalgsformand. Jamen det kan faktisk lade sig gøre at afsætte en udvalgsformand/-forkvinde fra gang til gang, hvis man har lyst til det. Det er for os lidt uforståeligt, hvordan demokratiopfattelsen hænger sammen dér, for når man i det ene tilfælde har ønske om – oven i købet med simpelt flertal – at kunne afsætte en udvalgsformand, hvorfor skal det så ikke også være muligt med to tredjedele flertal at afsætte en borgmester?

Det blev så heller ikke muligt ved den her lejlighed, må vi så hermed erkende, men i SF mener vi fortsat, at der er mange vægtige grunde til det, og vi håber naturligvis, at der på et tidspunkt vil være opbakning til synspunktet. Det er jo et spørgsmål om, hvor mange gravevende sager der skal til i kommunalbestyrelser, amtsråd, bydelsråd. Vi håber selvfølgelig ikke, at livet leves på den måde rundtomkring, men hidtil har det jo været sådan, at der faktisk har været tilfælde, som gav grundlag for, at netop dette forslag skulle gennemføres.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 131, hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil også sige tak for en god debat og sige, at sidste år, da vi også snakkede om et forslag i den her retning, var det bydelsrådene. Nu er der så kommet en sag mere, nemlig sagen fra Randers.

Det er da også rart at høre, at glæden over forslaget bliver større gang for gang, så det er jo for mig bare et spørgsmål om, hvor mange ting der sker ude i kommunalt regi, før vi kan få det her vedtaget. Vi vil da også fortsætte, når det går den vej.

Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at det er hensynet til ro og stabilitet i den kommunale forvaltning, som er meget vigtigt for os, men så er det, at vi har set, at virkeligheden jo flere gange har vist sig at være en helt anden. Vi har set konkrete eksempler. Der har været fremhævet nogle her i dag. Der er også nogle eksempler, som ikke har været nævnt lige så meget, som f.eks. sagen om bydelsråd og sagen om Randers, hvor der har været uro omkring en borgmester. Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at der skal være denne mulighed for, at et flertal af kommunalbestyrelsesmedlemmer kan afsætte en valgt formand i funktionsperioden.

Jeg vil så med hensyn til B 113 fra SF sige, at vores forslag jo ligner hinanden en del på nær lige det, om det skal være to tredjedele. Vi ønsker, at det skal være et flertal. Men her må vi jo for at opnå størst politisk opbakning under udvalgsarbejdet få flettet det sammen, så vi får en bred opbakning. Der er jo ingen grund til at splitte sådan to gode forslag ad.

Det, vi egentlig bare ønsker skal indføres her, er jo en form for parlamentarisme i kommunalbestyrelsen. Faktisk mener vi, at det her er så simpelt, for det er egentlig bare den samme form for parlamentarisme i det amtslige og kommunale regi, som også findes her i Folketinget, hvor man ved et mistillidsvotum kan vælte en siddende statsminister.

Endnu en gang vil jeg fremhæve de regler, de eksisterende regler, som man faktisk har i kommunerne, nemlig at man kan afsætte en udvalgsformand, og derfor kan jeg ikke forstå den negativitet, der har været fra nogens side herinde, hvor man har sagt: Jamen der skal altså være en forskel på, om man er borgmester eller man er udvalgsformand. Jeg synes netop, at

man skal tage udgangspunkt i, at en borgmester, som jo også tager sig af de dagligdags ting, nemlig personalet på rådhuset osv., jo har et stort ansvar, og hvis han ikke virker med ro og stabilitet over for sit personale også, så er det lige så slemt, som hvis en udvalgsformand opfører sig uheldigt.

Men som sagt må vi jo afvente, kan jeg høre på de forskellige partier, at der sker mere ude i landet. Så tager vi det op igen, og så når vi selvfølgelig at få flertal for det her forslag til sidst. Vi fortsætter med glæde, ikke af glæde over det, der sker ude i kommunerne, for det er ikke godt. Det er ikke godt for folkestyret, at der er uro omkring den kommunalbestyrelse, som folk har valgt. Det er trods alt folks egen kommune, som de værner om, men lad os se. Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Formanden:**

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:**Forslag til folketingsbeslutning om Schengen-aftalens virkninger i Danmark.**

Af Søren Søndergaard (EL) og Keld Albrechtsen (EL).

(Fremsat 15/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):**

Det fremsatte forslag pålægger regeringen at sikre, at ingen tredjelandsstatsborger automatisk bliver afvist ved indrejse til Danmark som følge af, at den pågældende er blevet indberet-